

ZO WAS HET TOEVALLIG OOK NOG EENS EEN KEER OP TERSCHELLING

Het is vrijdagmiddag half vier. Kritisch kijk ik nog eens even naar de lucht, waar tot mijn vreugde slechts een enkel wolkje aanwezig is. Het goede weer dat al de hele week aanwezig is, houdt het schijnbaar langer vol dan Fred Emmer ons gisteravond met een emotionele uitdrukking voorspelde. Nu maar gauw bekapt en bezakt naar de bushalte bij de Boerenburgerweg, waar de Volkswagen bus van ons aller voorzitter mij verder de weg naar Terschelling zal wijzen.

"Daar gingen ze de wagen vol geladen". Aan deze schitterende ballade van "Neerlands Hoop in bange dagen" moet ik denken, als ik samen met nog negen mensen in de Volkswagen bus (een mooi busje, ruim genoeg voor zes personen) aan de tocht begin. Gelukkig is een goed humeur redelijk aanwezig, zodat we zonder het te beseffen, de hinderpaal Alkmaar, vorig jaar nog een knooppunt van luid toeterende vehikels, al voorbij zijn, zonder ook maar één blik naar buiten te hebben geworpen. Hier zorgt dan ook wel een op zeer hoog peil staande discussie over Zeearenden (jawel, Wim van Duijn is er ook bij), Italianen (zonder hoofdletter), eierrovers en ander milieuverpestend tuig voor. Ook blijkt er voor honderden guldens in fotoartikelen te zijn omgezet en de theorie "hoe jonger het lid, des te duurder de camera" begint steeds vastere vormen aan te nemen.

Al met al zijn we bijna weer van de Afsluitdijk af, als ons aller voorzitter, tevens bestuurder, in de verte een roze punt ontwaart. Als een goed voorzitter betaamt, reageert hij onmiddellijk, niet geheel beseffend welk een ravage dit achter ons geeft. Het busje komt in de berm tot stilstand en een verheerlijkt "flamingo" wordt gehoord. Achter ons blijken echter meerdere Noordwijkse vogelaars richting Terschelling te gaan en zij, gezegend met een scherpe blik, bemerken het roze mormel ook en staan onmiddellijk achter ons in de berm. Het ander losrijdend tuig wat zich hier weer achter bevindt, stopt ook, in de mening dat er minstens enkele doden zijn gevallen. Verheugd kon men deze mensen enkele minuten later tegen elkaar horen zeggen, dat de file gelukkig zeer snel is opgelost, zodat de eerste goede daad van de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk een feit is.

Op de boot aangekomen, geeft de zon er de brui aan, gaat het hard waaien en zitten de vogelaars al snel achter een bak "leut". Een half uur op zo'n boot is erg leuk. De boot naar Terschelling duurt anderhalf uur en even opgewekt als toen we er op gingen, gaan we weer van de boot af.

Op de kade blijkt het organisatietalent van Dick Passchier per jaar omhoog te schieten, want in plaats van drie kwartier op een miezerig busje te moeten wachten zoals vorig jaar op Vlieland, staat er een knots van een bus klaar. In de bus gaat plotseling ieders aandacht uit naar drie voor velen onbekende heren op middelbare leeftijd, waarvan er een Kees heet, een ander komijnekaas op zijn boterham heeft en de laatste minstens slager is, daar hij een worst schijnt meegenomen te hebben waar hij de bus minstens een week op kan trakteren.

Bij ieder café dat opgemerkt wordt, stijgt een steeds enthousiaster gebrul op omdat iedereen doorkrijgt dat ieder café later gezien, dichterbij het einddoel ligt. Ja vogelaars zijn zo gek nog niet!! Het rumoer weet echter van geen ophouden, als blijkt dat naast de slaapgelegenheid ver van de bewoonde wereld, toch een café is gelegen, luisterend naar de illustere naam "De Grie".

Het is nu al een paar uur stikdonker en het vinden van een geschikte slaappleats is nogal een vermoeiend werk. We worden bijna door een groep opstandige vrouwen uit onze slaapgelegenheid gegooid, maar ondanks "het jaar voor de vrouw" zijn wij ook zo zot nog niet.

En nu door naar de kroeg. Hier blijkt toch wel een generatiekloof te bestaan. De ouderen blijven in de eetzaal achter met borrel en kaarten, terwijl wij "De Grie" als opvangcentrum nemen. De allerjongsten blijken geheel van de aardbodem verdwenen te zijn.

In het café hebben drs.C.M.J en Fairport Convention het hoogste woord en om kwart over twaalf heeft de kroegbaas het laatste woord en worden we er uit gegooid.

Vrolijk ziet men de groepering verder trekken, maar hier en daar hoort men een kritische noot over het geluidsvolume dat wordt uitgestoten en daarom is het om half twee geheel rustig.

Een donderend gerinkel doet mij ontwaken. Er zijn natuurlijk weer enkele figuren die toch niet buiten de technologie van de modern westerse samenleving kunnen en zo nodig de wekker om half zes moeten laten aflopen. Ergens naast mij begint er één, slaapdrongen in het oud-hollands vermaningen over het vroege tijdstip te uiten, en verschrikt over zulk een onzin haast ik mij naar het wad.

Het miezert, een kille wind slaat scheef over het wad, ook de zon is amper op. Het mooie weer van de vorige dag is veranderd in een troosteloos aandoend geheel. Op het wad lopen wat Bontbekjes, Goudplevieren, Rosse grutto's, Bonte strandlopers, Steenlopers en zelfs twee Krombekken, pas opgemerkt als ze er van doorgaan.

Het is nog geen zeven uur, maar een naderende bui doet ons besluiten terug te gaan. Naarmate de zon echter hoger klimt, wordt het weer minder somber en een groepje haast zich om nog even wat van de zeetrek mee te pikken. De zee (overigens nog wel twee kilometer verwijderd van Oosterend) brengt nog wat leuke trek, twee Jan van Genten over de branding en ook nog enkele Kleine jagers wat verderop. Na twintig minuten wordt de terugweg aanvaard om niet te laat voor de wandeling te zijn.

Bij de Boschplaat aangekomen blijkt het hoog water te zijn. Over de kwelders wordt de tocht voortgezet. Veel Steenlopers en verrassenderwijs veel Krombekstrandlopers bieden zich goed fotografeerbaar aan, waardoor het tempo niet al te hoog komt te liggen.

Overall groeit om ons heen de zeeaster, een enkele maal zonder straalbloemen, waar de fotografen onder ons zich dan weer in vastbijten. Ook lamsoor en rode ogentroost staat er veel. Verderop in de duinen wordt zelfs de klokjesgentiaan gevonden.

Een Bruine kiekendief maakt even zijn opwachting en een groepje Steenlopers schiet voorbij. Voor ons uit zitten twee Zilverplevieren en een verdwaalde Kanoet. Twee Dwergsterntjes verrassen ons even. Het is weer duidelijk het bekende beeld van de wadden.

Aan het einde van het voor ons bereikbare gedeelte van de Boschplaat (een brede geul verspert ons de weg) gaan we richting stuifdijk om via het strand weer terug te lopen naar Oosterend.

Vlakbij de stuifdijk worden we verrast door een twintigtal Grauwe ganzen die zich met enig stemgeluid over ons heen spoeden.

Verbaasd kijken we nu pas goed in de lucht waar een meteorologische zeldzaamheid zich voordoet. Precies boven ons hoofd hangt de scheiding tussen twee fronten. Dit is ook de plaats waar windhozen soms ontstaan. Hoog in de lucht wordt er duidelijk één gevormd en even later zien we hem over de stuifdijk komen, veel zand mee de lucht in nemend. Even later zal hij vlak langs enkele gefascineerd kijkende vogelaars door een meertje gaan, water en vogels de lucht inzuigend.

Het wordt weer mooi weer en op het strand gaan de jassen dan ook uit. Op het strand blijkt verder dat men geen wijn uit door de zee meegevoerde flessen moet drinken en met deze wijsheid gaan we verder.

Na nog een hele lange wandeling komen we eindelijk weer doodop bij het beginpunt aan, waar Jan Hoek grinnikend op een duintje zit. Hij heeft een jonge Roodpootvalk gezien.

Terwijl wij ons lens liepen op de Boschplaat om wat te zien, blijkt de gehele tijd een Roodpootvalk op onze slaapgelegenheid te hebben gezeten.

Snel naar het slaaphok, waar in plaats van een Roodpootvalk een plaatselijke inboorling met een groen jasje en een kijker, een vogelaar dus, ons vermaant om rustig te blijven, omdat de Roodpootvalk zo toch weer komt.

Zo gezegd en zo gedaan. Al gauw zitten een man of dertig op stoelen, met pils, kijker, sigaret en fototoestel in de hand voor een hoop hout, waar het beest zo op zal gaan zitten. Ja..ja., de ene sarcastische opmerking na de andere wordt gehoord, omdat niemand het gelooft. Plotseling is het even stil, een valkjenadert, gaat op tien meter van ons of zitten op de houtberg.

Algemene verbazing.

Een jonge Roodpootvalk!! Een constant geklik van fototoestellen daalt op ons neer. Ik denk even na hoe dit mogelijk is. Opeens gaat mij een licht op. Dick Passchier, de organisator van dit festijn, heeft natuurlijk dit beest gehuurd en die plaatselijke inboorling moet een valkenier zijn.

Waarom heeft Dick Passchier zijn monstrueus grote telelens, waar je hem werkelijk altijd mee ziet sjouwen, niet meegenomen? juist, omdat hij van te voren wist dat er een Roodpootvalk op korte afstand te zien zou zijn. De grote lens zou alleen maar onhandig zijn en daarom heeft hij een kleine 240 mm lens bij zich.

Verder is Nederland 32.500 km² groot; de houthoop slechts 20 m², zijn misschien 1 op de 1000 Roodpootvalken zo mak als deze, komen er hoogstens 10 Roodpootvalken in een jaar naar Nederland en kwam het beest precies op het moment toen iedereen er voor klaar zat.

Nu heb ik per ongeluk wat kansberekening gehad en kan ik u vertellen dat de kans op het verschijnen van een Roodpootvalk als u er voor gaat zitten in de achtertuin bij een hoopje gelijk is aan nul. Alleen de mogelijkheid blijft over van een gehuurde Roodpootvalk. Ontstemd over zulk een handige oplichting denk ik eens verder na. Die Flamingo? Natuurlijk even van achter Offem meegenomen, er staan er toch twee. Die wervelwinden? O..Ha hier hebben we de schurk. Had hij het niet van te voren over een overeenkomst met het KNMI? Nou we hebben het geweten ook. Al de weertypes van regen, wind tot zonneschijn hebben ons huid getart. En die gekke zeehond op de terugweg dan? Nu op mijn erewoord.. ik had Dick Passchier juist tien minuten van te voren gevraagd of er nog iets langs zou komen. Toeval? Vraag het hem zelf maar.

En die fraaie zonsondergang toen we weer in Harlingen arriveerden? Toe nou vooropgezet plan. Ik heb hem er nog voor bedankt. Veertig vogelaars zijn zo bij de neus genomen. Een wilde Roodpootvalk??? Ik schaam mij, ik ben er ook ingeluisd.

M.Wiersema

- - - - -

FILM- EN DIA -AVOND

Op vrijdag, 28 november 1971 wordt in het Verenigingsgebouw een film- en dia-avond gehouden voor leden, donateurs en belangstellenden.

Vertoond zullen worden:

DE WADDEN van Jan van der Kam

LEVEN EN LATEN LEVEN van het Staatsbosbeheer

Beide films zijn geluidsfilms

Na de pauze zullen er dia's vertoond worden.
Het juiste programma is nu nog niet bekend,
maar de heer Bos van Staatsbosbeheer zal
er iets leuks van maken.

De toegang is GRATIS en introducés zijn toegestaan.

ZEGT HET VOORT ZEGT HET VOORT

- - - - -